

TOTA UNA HISTÒRIA EN VERSIÓ ORIGINAL

FRANCESC CALAFAT

L'OFICI D'EDITOR AL NOSTRE PAÍS ÉS UNA AVENTURA SINGULAR. DEMANA PASSIÓ. UNA DOBLE PASSIÓ: PELS LLIBRES I PEL PAÍS. I EXIGEIX, AMB TIRANIA, OLFACTE EMPRESARIAL. EDICIONS BROMERA VA SORGIR L'ANY 1986 AL DESCOBERT. AMB MOLTES GANES, PERÒ AMB POCA EXPERIÈNCIA. FEIA POC QUE EL VALENCIÀ ERA LEGAL I ACABAVA D'ESTRENAR-SE, COM AQUELL QUE DIU, EN

L'ESCOLA I EN L'ADMINISTRACIÓ. CALIEN MOLTS LLIBRES, I CONVERTIR TANTES NECESSITATS EN PRODUCTES DIGNES NO ERA UNA TASCA SENZILLA. CALIEN MOLTS

ESFORÇOS I COMPLICITATS. SEGURAMENT, DE TOTES LES EDITORIALS VALENCIANES, BROMERA HA SIGUT L'EMPRESA MÉS CLARIVIDENT I FERMA A L'HORA DE PERSEGUIR UNS OBJECTIUS ÒPTIMS.

Després de vint anys d'existència, Bromera és un dels segells més sòlids, tant per l'amplitud dels projectes com pel volum d'autors que hi han editat i de llibres publicats. El seu afany era i és fabricar llibres que, fóra quina fóra la seua orientació, es feren llegir i es feren vendre. I per a aconseguir-ho, calia flexibilitat i pluralitat de veus. No és gens fàcil combinar excel·lència literària i rendibilitat. Tota editorial ambiciosa ha de situar la qualitat en el seu horitzó. I a mesura que ha crescut el volum de producció de Bromera, n'ha crescut també el valor.

Des d'un primer moment va apostar amb força per la literatura pròpia i no ha deixat d'actualitzar la seua política editorial per tal de situar-se com un dels referents més dinàmics del circuit valencià, amb una voluntat creixent d'anar guanyant espais en els altres mercats territorials de la nostra literatura. En aquest sentit, ha desplegat tres grans línies d'actuació. L'editorial va donar cobertura progressivament als distints gèneres literaris. Primer, la narrativa, l'assaig i la lírica; després, el teatre i la literatura infantil i juvenil. A més, en cada gènere ha donat cabuda a les possibilitats més diverses. Així, posem per

cas, s'ha atrevit amb àmbits poc transitats entre nosaltres com poden ser el teatre i la poesia infantils.

D'altra banda, Bromera ha desenvolupat l'estratègia de publicar una bona part dels premis literaris que hi ha al País Valencià, tant en narrativa com en poesia, sense oblidar els dedicats a la literatura de joves i infants. Al costat dels guardons estel·lars de la casa, els Ciutat d'Alzira, cal esmentar també els Alfons el Magnànim i l'Enric Valor d'Alacant, per citar-ne tan sols els de més anomenada. Els premis són sempre una festa molt desitjada perquè són un estímul interessant per als autors i un reclam fabulós per als lectors.

**En el catàleg
de Bromera
es troben una part dels
estils i dels interessos
que han dominat
la nostra literatura
en els darrers
vint anys**

GÈNERES I AUTORS

Bromera ha incorporat, mitjançant les col·leccions «Els Nostres Autors» o «Bromera Teatre», escriptors de la tradició pròpia, ja siga llunyana o recent (Martí Domínguez, Francesc de Paula Burguera o Joan Alfons Gil Albors) i alguns dels noms claus de la narrativa catalana, com ara Llorenç Villalonga, Mercè Rodoreda, Joan F. Mira, Gabriel Janer Manila i Jaume Cabré. Hi ha, també, la «Biblioteca Joan Fuster», amb

Bromera va retre un homenatge als escriptors que han publicat en l'emblemàtica col·lecció de narrativa «L'Eclèctica».

Guanyadors dels Premis Literaris Ciutat d'Alzira en el sopar lliurament de l'any 1997.

Assistència multitudinària a l'acte de celebració dels cent títols d'«El Micalet Galàctic».

Al llarg d'aquests vint anys, Bromera ha organitzat centenars de presentacions, tertúlies, conferències i altres activitats.

Molts xiquets i xiquetes han començat a llegir amb els llibres infantils de Bromera.

onze títols publicats fins ara. I fa poc se n'ha inaugurat una altra dedicada a Josep Lozano, de qui s'ha recuperat el mític *Crim de Germania*.

A més, gràcies a la coedició, un públic valencià ampli pot accedir amb facilitat a les obres més emblemàtiques d'Isabel-Clara Simó i de la majoria de llibres de Ferran Torrent. De la primera podem esmentar *La innocent* o *Raquel* i del segon, *Gràcies per la propina*, *Societat limitada* o *La vida en l'abisme*.

Amb la política editorial desplegada per l'equip directiu de Bromera i amb un catàleg que creix a un ritme galopant, és fàcil comprendre que hi apareguen obres d'un valor estimable i hi estiguen presents una bona part dels literats més significatius de la nostra literatura. I per això no sorprendrà ningú que en el nombre immens de títols impresos es troben una part dels estils i dels interessos que han dominat la nostra literatura en els darrers vint anys.

Una temàtica que sens dubte ha donat bons resultats és la novel·la històrica.

Dies d'ira, de Vicent J. Escartí, és un dels llibres rellevants en la renovació del gènere en els anys vuitanta. L'han seguit títols importants com *Els secrets de Meissen*, de Josep Palomero, convertida en cel·luloide. Un altre títol de pes és *El Mut de la Campana*, de Josep Lozano. Una mina cobejada pels narradors (Joan F. Mira, Joaquim G. Caturla, Francesc Gisbert, Víctor Labrado) és la Guerra Civil espanyola i els estralls que va provocar els anys posteriors. Francesc Bayarri i Francesc Bodí han tractat la Transició. Aquest últim autor acaba de regalar als lectors *Havanera*, una valuosa història d'amors i fantasies del Carib. Situades en el temps contemporani hi ha

un grup heterogeni d'obres signades per gent tan diferent com ara Josep Franco, Jordi Mata, Miquel Ferrà, Vicent Borràs, Àlan Greus, Manel Joan i Arinyó, Esperança Camps o Rafa Gomar.

Els altres gèneres també ofereixen un repertori important de títols i autors. En la lírica destaquen Maria Beneyto, Jaume Pérez Montaner, Marc Granell o Josep Ballester. Pel que fa al teatre, al costat dels autors dels anys setanta, com

Des d'un primer moment, l'editorial va apostar amb força per la literatura pròpia